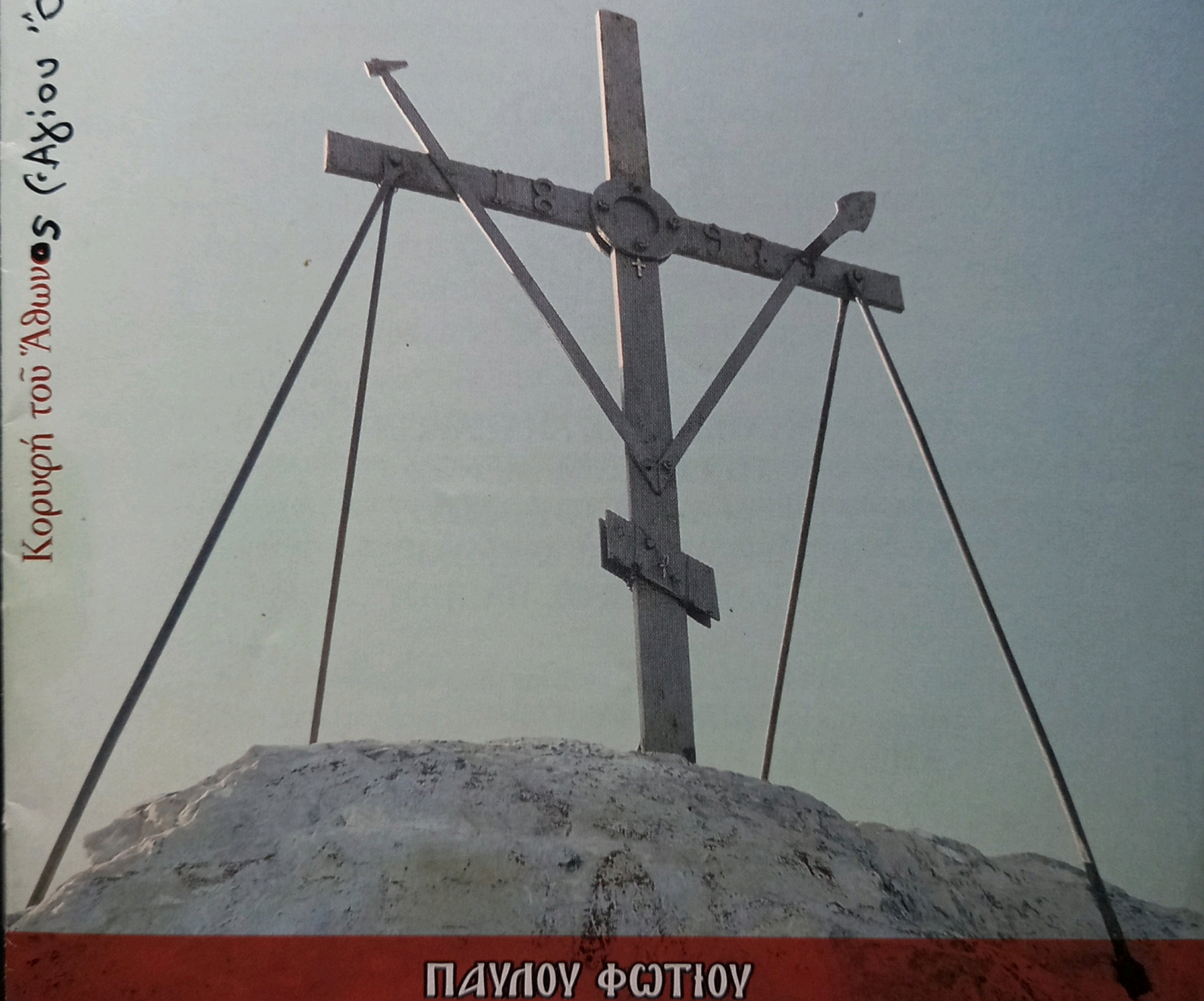

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Κορυφή του Άθωνος (Άγιου Όρους)

ΠΑΥΛΟΥ ΦΩΤΙΟΥ
ΤΕΩΣ ΡΑΒΙΝΟΥ ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ ΑΡΤΗΣ

ΠΑΥΛΟΥ ΦΩΤΙΟΥ

Τέως ραβίνου τῆς ἰσραηλινῆς κοινότητος Ἄρτης.
Ἡ ἐπιστροφή μου εἰς Χριστόν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ Θεὲ τοῦ σύμπαντος.

Ἄρχων τῆς εἰρήνης καὶ Βασιλεῦ δίκαιε.

Σὺ ποὺ ἐφανερώθης εἰς τοὺς προπάτορας ἡμῶν καὶ
τοὺς ἐφώτισες διὰ νὰ λατρεύσουν τὸ ὄνομά Σου τὸ ἅγιον.
Σὺ ποὺ ἐφανερώθης εἰς τοὺς Προφήτας διὰ νὰ κηρύξουν
μετάνοιαν εἰς τὸν κόσμον.

Σὺ ποὺ ἐφανερώθης καὶ εἰς ἐμὲ κατὰ τὰς ἡμέρας
πρὶν τῆς βαπτίσεώς μας τρίς, διὰ νὰ σὲ πιστεύσωμεν
ὡς Μεσσίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐλθέ, σὲ παρακαλοῦμεν καὶ φώτισον τὸν κόσμον Σου
ἅπαντα καὶ στείλε μας τὴν οὐράνιον βασιλείαν Σου,
ἵνα διὰ τῆς βλαστήσεως τῆς ξηρᾶς συκῆς ποὺ κατηράσθης
νὰ μετανοήσουν καὶ οἱ ὑπόλοιποι λαοὶ ποὺ ζοῦν μακριὰ Σου
καὶ γίνομεν μίαν τῶν ἡμερῶν μας ὡς μία ποίμνη μὲ Σὲ ποιμένα
καὶ ποιμάνης ὡς Βασιλεὺς ἐλέους καὶ δικαιοσύνης.
Ἄμην.

ΤΕΩΣ ΡΑΒΙΝΟΥ ΤΗΣ ΙΣΡΑΗΛΙΝΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΡΤΗΣ
ΠΑΥΛΟΥ ΦΩΤΙΟΥ ΕΝΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΓΙΟΥ

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΜΟΥ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ

«Μεσσίαν... ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς
τῷ Νόμῳ καὶ οἱ προφῆται,
εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν
τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ»
(Ἰωάν. α' 46)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ίσως σᾶς εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας τὸ πρὸ δεκαετίας, χάριτι Κυρίου, λαβὸν χώραν εἰς ἐμὲ καὶ τὴν οἰκογένειάν μου μέγα γεγονός, ἴσως ὁμως καὶ ὄχι. Πρόκειται περὶ τῆς ἐπιστροφῆς μας εἰς Χριστὸν καὶ τῆς βαπτίσεώς μας κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς τὸ ἔτος 1952· εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν τῆς Ἄρτης, τόσον ἐμοῦ, ὅσον καὶ ὀλόκληρου τῆς οἰκογενείας μου.

Δι' ἐμὲ καὶ τὴν οἰκογένειάν μου τοῦτο ἀποτελεῖ μέγαν σταθμὸν εἰς τὴν ζωὴν μας, δι' αὐτὸ πάντα εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεόν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ Αὐτοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ τὴν Χάριν καὶ τὴν τιμὴν ὅπου ἔκαμε εἰς ἡμᾶς, ὥστε νὰ μᾶς καλέσῃ μὲ τὸν τρόπον Του εἰς σωτηρίαν.

Ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς Αὐτὸν ὡς καὶ ἡ ὑποχρέωσίς μας πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας εἶναι μεγάλη, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τοὺς ἀδελφούς μας Ἰσραηλίτας, οἵτινες παρερμηνεύοντες τὰς Ἁγίας Γραφάς ἀπορρίπτουν μετὰ πείσματος καὶ μίσους τὸν ἤδη ἐλθόντα Μεσσίαν Χριστόν, Ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν παρέδωσαν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ὁ Πατήρ Αὐτοῦ ἀνέστησεν τὴν τρίτην ἡμέραν ἐκ νεκρῶν κατὰ τὰς Γραφάς.

Μάλιστα, ἰδιαιτέρως καὶ κατ' ἐξαιρέσιν δι' αὐτοὺς γράφω τὸ βιβλιαράκι τοῦτο, ἵνα διευκολύνω αὐτοὺς διὰ τῶν Ἁγίων Γραφῶν μήπως δελήσουν καὶ πιστέψουν καὶ δεχθοῦν ὡς Σωτῆρα των τὸν Ἰησοῦν, Ὃστις πλέον μέλλει νὰ ἔλθῃ οὐχὶ ἵνα σώσῃ ἀλλ' ἵνα κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς.

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΜΟΥ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Απὸ τὸ ἔτος 1930 περίπου διάβαζα τὴν Ἀγίαν Γραφήν, τόσο εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν. Ἀφοῦ ὅμως πέρασε καιρὸς καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἀνέλαβον καὶ ὡς ἐπίτροπος τῆς Συναγωγῆς μας εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ διαβάζω περισσότερον αὐτὴν καὶ νὰ κατανοῶ καὶ περισσότερα. Ἐκεῖ πάντως ποὺ ἐδυσκολευόμην ἦτο τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ συναντοῦσα δυσκολίαν νὰ διακρίνω εἰς τοὺς προφήτας, τοὺς ψαλμοὺς καὶ τὴν πεντάτευχον τὸν Μεσσίαν Ἰησοῦν.

Πάντως πέρασαν ἀρκετὰ χρόνια, ὅπου τέλος ἦλθε ἡ τελευταία μας καταστροφή παρὰ τῶν Γερμανῶν καὶ ἀφοῦ ἐπέιγα ὄμηρος εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ ἐπέστρεψα, ὡς φαίνεται, εἶδεν ὁ Θεὸς τὴν προσπάθειάν μου εἰς τὴν ἔρευναν τῶν Ἀγίων Γραφῶν καὶ ἐξαπέστειλεν καὶ εἰς ἐμέ τὸ Πνεῦμα Του τὸ Ἅγιον τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς. Καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1952 μίαν τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ ἀπεφάσισα νὰ γίνω ὡς νήπιον εἰς τὰς φρένας μὴ παραδεχόμενος πλέον τὰς ψευδεῖς παραδόσεις τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ ἐδέχθην τὸν Ἰησοῦν ὡς τὸν Μεσσίαν καὶ Λυτρωτὴν τῆς ἀνθρωπότητος ὀλόκληρου καὶ ἐμοῦ, ὡς τὸν διέκρινα πλέον εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, προερχόμενον ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Δαυὶδ καὶ τῆς ρίζης Ἰεσσαί. (Α΄ Βασ. 16, 2).

Ἐννόησα δὲ αὐτὸ μόλις ἀπέρριψα τὰς βλασφήμους παραδόσεις τῶν πατέρων μας, διὰ τῶν ὁποίων βλασφήμουν τὴν Θεομήτορα ὡς μίαν κοινήν γυναῖκα (μὴ γένοιτο Κύριε!) ὡς καὶ τὸν Σωτῆρά μας Χριστὸν ὡς νόθον, καὶ διαστρέφοντα, δῆθεν, τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον καὶ τὸν τότε λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅταν λέγω ἀπέρριψα τὸν Ραββινικὸν αὐτὸν Νόμον, ὃν συνέταξαν οἱ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι, ὡς ἄλλοι Ἄνναι καὶ Καϊάφαι, καὶ ὅλας τὰς συκοφαντίας κατ' Αὐτοῦ ὡς ψευδεῖς καὶ ἀντιθέτους τῶν Ἀγίων Γραφῶν, τότε εἶδα φῶς καὶ διέκρινα τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην.

"Όταν λοιπόν ε-

4

δοιθάβα την Άγιαν Γραφήν,
είδα ότι ο Χριστός είναι ο Μεσσίας, ο προφη-
τευθείς κ' ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν βαρκωδὲς
λόγος τοῦ Θεοῦ κ' ἐπίστευσα εἰς Αὐτόν. Ἐάν
ὁ Χριστός ἦτο νόθος υἱός, ὡς γράφει τὸ Ταλ-
μούδ (ραββινικός νόμος), πῶς ὁ Συμεὼν (2 φεβρ
ἑορτὴν ὑποπαντῆς) τὸν ἐδέχθη ἀφ' οὗ ὁ Μωσαι-
κός νόμος ἀπαγορεύει νόθος υἱός νὰ εἰδέχῃ
εἰς τὸν ναόν; Τίς δα' ἀμφισβητήσῃ, ὅτι
ὁ Χριστός ὁδηγούμενος ὡς ἀκακὸν ἀρνίον
ἔνώπιον τοῦ Πιλάτου κ' ἔνώπιον ἀρχόντων
κ' ἐσταυρώθη δέν εἶναι ὁ ἀγνός τοῦ Θεοῦ;

Ἡ προβουλή εἰς τὸν σταυρόν: ἠὲ ἡλί
ἠλί λαμὰ βαβαχλοῖνι, ἔγραψεν χίλια χρόνια
πρὶν τὴν σταύρωσιν τῷ Χριστῷ ἀπ' τὸν Δα-
βίδ εἰς τὸν 21 ψαλμόν: "Θεέ μου, Θεέ μου
ἴνα τι ἐγκατέλιπες με" κ' τόσα ἄλλα προφη-
τῶν λόγια ἐπαληθεύθησαν. Πῶς λοιπόν, νὰ πι-
στεύσω τὰ ψεύδη τῶν ραββίνων ὅτι δὴθεν
ἐκλήθη ὁ Ἰησοῦς κ' δέν ἀνέβη ἀφ' οὗ ὁ Δαβὶδ
προφητεύει κ' τὴν Ἀνάστασιν ἀλλὰ κ' τὴν
Ἀνάληψιν Τῆ; Ὁ Μεσσίας Χριστός ἦλθε. Μᾶς
ἐπιπροφάρμαξαν αὐτὸν Μυροφόροι, ὁ ἐκ γενετῆς
τυφλός, ὁ παράλυτος κ' Σαμαρείτις κ' τόσοι ἄλ-
λοι τὸ ἐβεβαίωσαν. Ἦτο ἑβδομάς τοῦ Ἀβώ-
τα, εἶδον εἰς τὸν ὕπνον μὲ ὅτι ἔκαμνα
τὸν ἐσπερνόν κ' ἐνῶ ἐδιόβαζα τὴν
Πεντάτευχον, βλέπω ἐκεῖ μέσα τρεῖς
λέξεις ἑλληνικὰς μὲ χρυσοῦς μελάνι,
ποὺ ἔγραψαν: "Πίστις ἔλευθε-
ρία πατρίς". Γυρίζω τὴν βερίδα κ'
εἶδα ὅτι εὐρισκόμην εἰς οἶκμα μεγάλο
κ' εἰς τὴν εἴσοδον ἦσαν δύο στρατιῶτες.

Τότε μου έφάνη ο
 κύριος ημών Ιησούς Χριστός μαζί με τον βασι-
 λέα των ελλήνων των Παύλων . Έκρουσε την
 θύραν ο κύριος , έχω άμέσως άνοιξα . Είδη-
 δε ο θεάνθρωπος κ' μου έδωσε μια φωτο-
 γραφία με 360 πρόσωπα . Την εκράτησα α-
 λά δεν έννοούσα τι είναι αυτό . Τότε ο κύ-
 ριος μου είπε : « Τόβοι φύγατε δημοι κ'
 τόβοι επιβτρέψατε απ' την Άρτα , 360 - 30 .

Να μετανοήσετε διά την άμαρτίαν των
 Πατέρων σας , που ήτο ή ζ ταύρωθις με » . Τότε
 μου έδειξε τας τρύπας των χειρών τα ..
 Αμέσως έγινε άφαντος . Εμείναμε μόνοι
 με τον βασιλέα Παύλον κ' αυτός μου είπε
 τα ίδια . Το όνειρο αυτό δεν το άνεκοίνω-
 σα εις τους τότε ιδικούς μου . Η πίστις
 μου έβτερεώθη κ' έπροχωρούσα με την οικο-
 γένειά μου προς το Βαπτισμα . Το βραδυ
 της Μ. Πέμπτης είδα παλι τον κύριου εις
 τον θηνον μου ότι ήμην με την οικογένειαν
 με που έξοντώθη εις την Γερμανίαν κ' έτρώ-
 χαμε . Τότε ήλθε ο ταχυδρόμος της Άρτας
 μου έδωσε γραμμα , το άνοιξα κ' είδα μέσα
 την φωτογραφίαν που μου έδωσε ο Χρι-
 στός κ' μία παραίτηθις ως ραββινου της
 έβραϊκής κοινότητος που ήμην . Εδωμάτα την
 φωτογραφία των 360 άτομων . Τότε μια
 άγνωστος φωνή είπε : « 360 φύγατε κ' 30
 επιβτρέψατε . Πάρε την οικογένειάν σου κ'
 έλα μαζί μου .. μετενοήθε για να έω-
 θής » . Η πίστις μου έθερμαίνθη το
 είπα εις την οικογένειά μου προτρέ-
 ποντας ίνα μεταβώμεν εις τον
 εκεί μητροπολίτην Σεραφείμ προς
 κατήχηθιν κ' βαπτισθιν . Το πρωί
 μ' έπληροοφόρηθε φίλος μου ότι οι

είπα εις την οικογένειά μου προτρέ-
 ποντας ίνα μεταβώμεν εις τον
 εκεί μητροπολίτην Σεραφείμ προς
 κατήχηθιν κ' βαπτισθιν . Το πρωί
 μ' έπληροοφόρηθε φίλος μου ότι οι

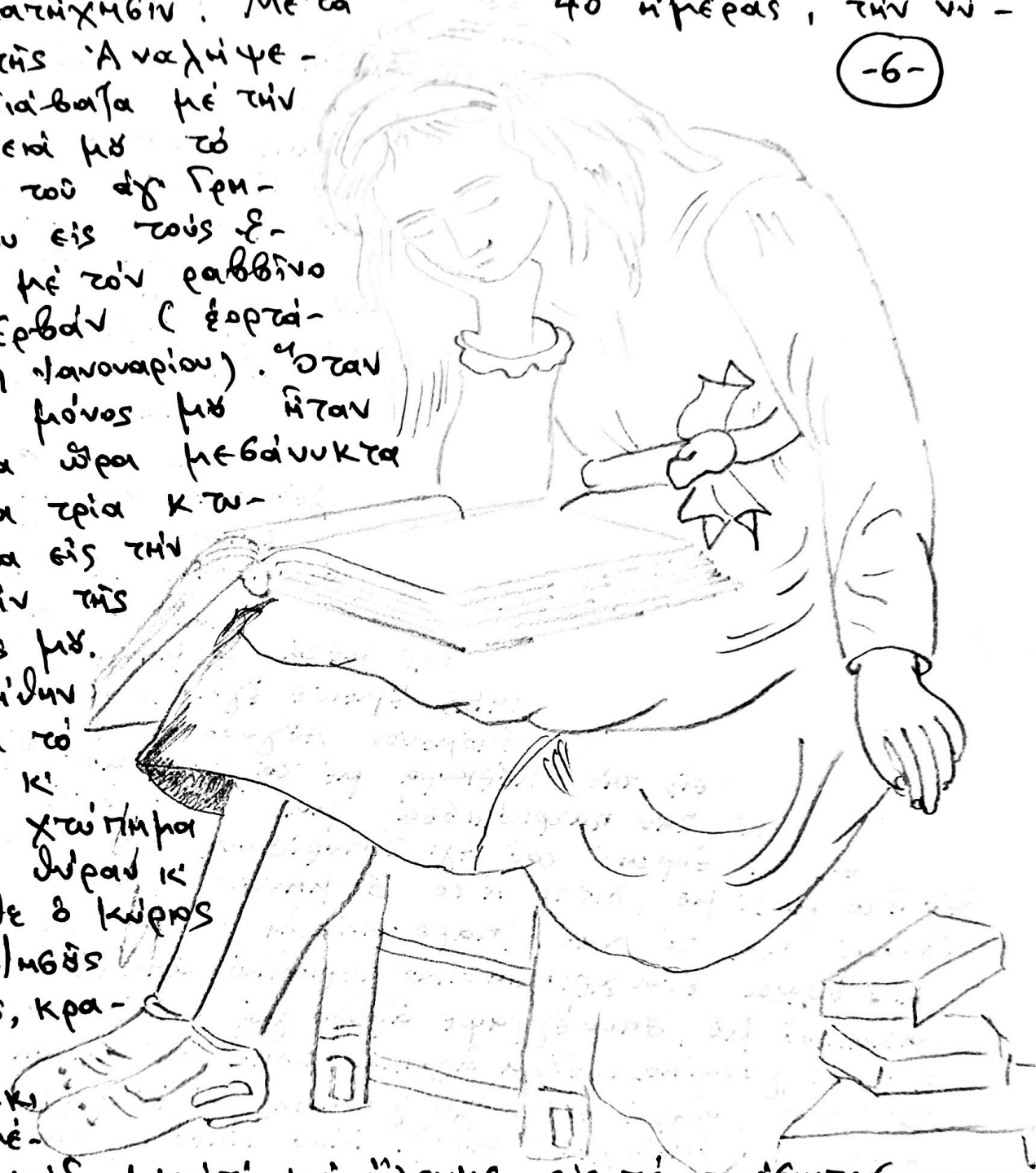
τότε αδελφοί μου Έβραίοι είχαν σχεδιάσει εάν έπι-
χαινα εις των θυναγωγών θά μ' έδιωχναν. Την Τρίτη
της Διακαινησίμου μετέβημεν εις των μητροπολιτικόν
πρόσ κατήχησιν. Μετά 40 ήμέρας, την νύ-

(-6-)

κτα της Αναλήψε-
ως έδιάβατα με την
οικογένειά μου τό
θαύμα του αγίου Γρη-
γορίου εις τους Έ-
βραίους με τον ραββίνο
τους Έβραίων (έορτά-
ζει 19 Ιανουαρίου). Όταν
έμεινα μόνος μου ήταν
δωδεκα ώρα μεβάνυκτα
άκουσα τρία κτυ-
πήματα εις την
ύροφνί της
οικίας μου.

Έφραβήδην
έκλεισα τό
βιβλίον κι
άκουσα χτύπημα
εις την ύρα κι
είδατε ο κύριος
ήμων ήμεις
Χριστός, κρα-
τούσε
θαμβάκι
αλειμέ-

νο με λάδι, μ'αυτό με ήλειψε εις τό πρόσωπον
βταυροειδώς λέγων: « Πάυλε, Πάυλε, από αύριον θά εί-
σαι δικός μου. Όποιος παρουσιασθή μ'ι κλονισθής, έχω θά
είμαι μαζί σου ». Εύθύς έξήτησα κι τό άνέφερα εις την
σύζυγό μου. Την επομένη ήλθε εις έμέ όλον τό θυμ
βούλιον της θυναγωγής μας, ώρα 11 τό πρωί μου έδιδαν
ύπέρογκα ποδά να με μεταπειθόν. Έγώ έμεινα
άκλόνητος. Την 8^η Ιουνίου 1952 των ήμέραν της
Πεντηκοστής κατά την ύρλοδοξόν εκκλησίαν →

ἔγένετο ἡ βαπτισμὸς μας, ἐμοῦ καὶ τῶν τριῶν μελῶν
 τῆς οἰκογενείας μου, ἐνώπιον τοῦ κλήρου
 καὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ πλῆθος
 Χριστιανῶν, ὑπολογισθέντων ἀνω τῶν
 3.000 (τριῶν χιλιάδων). Ἀπὸ τῆς
 βιχημὴ ἐκείνῃ ἀρχαῖαν, οἱ διωχμοὶ καὶ
 βυκοφρατίες. Ὁ Κύριος ὁμῶς
 μᾶς ἐπροβάτευσεν, ἔδωκε
 δὲ καὶ τέκνον ἄρρεν ἔπειτα
 ἀπὸ 9 χρόνια πού εἶχον πα-
 ρέλθει ἀπὸ τὴν τελευταί-
 αν μας θυγατέρα. Ἐπι-
 σταμε οἰκογενειακῶς εἰς τὴν
 κέρκυραν εἰς τὴν λιτα-
 νείαν τοῦ Ἀγ. Σπυρι-
 δωνος καὶ τὸν παρακα-

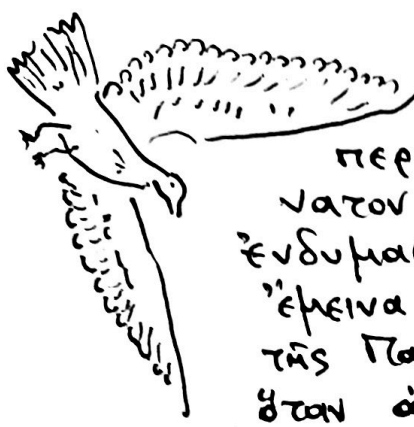
λέσωμεν καὶ μᾶς χαρίσει
 τέκνον καὶ τὸ ἀοφίε-
 ρώσωμε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
 καὶ ὦ τοῦ Ἰωάννα-

τος μετὰ 4 μῆνας, Δεκέμβριου
 1955 ἔβλεπε ἔγκυος ἡ θύτληός μου.

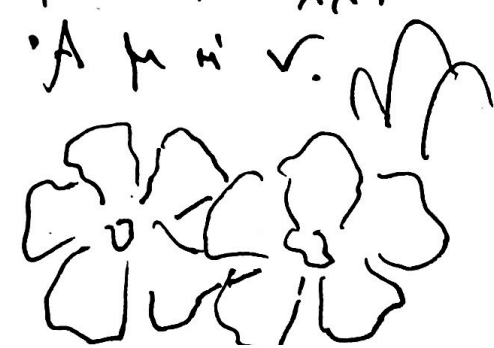
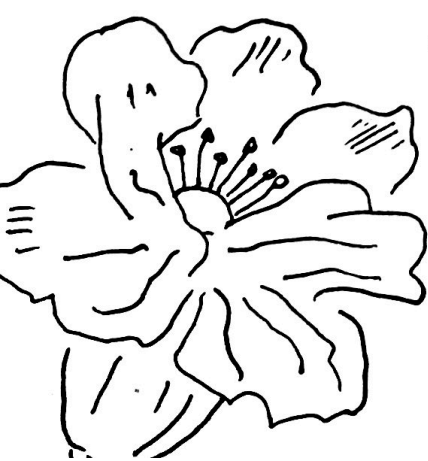
Τὸ ἐπόμενον Αὐγούστου ἐπῆξα παρὶ
 εἰς τὴν κέρκυρα μετὰ τὰ δύο μου κοριτσῆαι
 καὶ τὴν πατριώτισσά μου φωτεινὴ Τριχιά
 εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγ. Σπυριδωνος. Ἡ γυναῖκα μου
 δὲν ἦτο μαζί μου, διότι ἦτο 8 μηνῶν ἔγκυος. Τὸ πρῶ-
 ὄδειον πρὸς τὸν ναὸν ἐπαρουσιάσθη ὁ Ἀγ. Σπυριδων καὶ
 ἔβγαλε ἓνα χριστιανικὸν περιοδικὸν ἀπὸ τὴν τρέπη τῆς
 βακακίου μου, ὅπου ἔγραφε ἄρθρον γὰρ καὶ ἐνδύωνται εὐπρε-
 πῶς οἱ γυναῖκες. (ἔῤῃχα ἀρχικὰ σκοποῦν καὶ διανυκτερεύω εἰς
 τὸν ναὸν, ἀλλὰ εἶδα ὅλο γυναῖκες καὶ ἐντραῖηκα καὶ ἀνεκά-
 λεβα τὴν ὑπόχρεσί μου). Μοῦ εἶπε: "Γιατί ἀνεκάλε-
 σες τὴν ὑπόχρεσί σου, ἐκεῖν ὁ
 πού μου ἐζητήσες ὅτ' ἔδωκα,"
 (ἔλεγε διὰ τὸ παιδί πού μοι
 ἔγεννῶσε ὁ ἓνα μῆνα
 ἡ θύτληός μου).

Ἐγὼ ἀπάντησα: «Ἥμαρτον,
 θυχωρεθε με, ἐντραῖηκα τὶς
 γυναῖκες μ' αὐτὰ πού φοροῦσαν,
 τότε ὁ Ἀγ. Σπυριδων εἶπε: Ἥλθε ὡρα
 καὶ διαλαλήσω αὐτὰ πού ἔλεγεσ ἐμπρός

εἰς τὰ λείψανά μου ὅτι οἱ γυ-
 ναῖκες πού προκυνοῦν κ'
 περιμένουν θαύμα, εἶναι αἰδύ-
 νατον νὰ λαίβῃν μὲ τοσαύτην
 ἔνδυμαθίαν. Λέγονταί μου αὐτά,
 ἔμεινα ἀφρωνος μέχρι τῶ "Ἐξαίρετως
 τῆς Παναχίας κλη." τῆς θείας λειτουργίας,
 ὅταν ἀποκαταβτάθηκε ἡ φωνή μου.
 Ἐζητήθη ἄδεια ἀπὸ τὸν μητροπολίτη Κερκύ-
 ρας Μεθόδιο κ' μου ἐπέτρεψε. Ὁμίληθα ὀχρετικά
 μ' αὐτὰ πού μου συνέβησαν κ' εἶπα δια τὴν
 ἀμφιέθειν τοῦ γυναικείου φύλου. 7^{ην} Σεπτ.
 1956 ἔτεκεν ἡ σύζυγός μου ἄρρεν εἰς ἀποδοτήμω-
 βιν τῶν πατριωτῶν μου πού ἐπιότρευν κ' πιότρεύ-
 ουν ὅτι ὁ ἀρνούμενος τὴν θρησκεία τους, δέν
 τεκνοποιεῖ. 12 Δεκ. 1959 ἐβαπτίσαμε τὸν
 υἱὸν μας κ' τοῦ ἐδώσαμε τὸ ὄνομα Πιότρε-
 ὄν (τὸν προορίσθημεν δια ἱερέα μὲ
 βοήθειαν τοῦ Θεοῦ). Ὅπως ἔχως
 ἡ βαπτίσις μας, εὐχόμεθα ὅπως
 φωτίζει ὅλους ὁ κύριος, οἱ
 μὲν ἐπιότοι νὰ βαπτισθῶν
 οἱ δὲ χριστιανοὶ νὰ κη-
 ρύττων τὰς ἀληθει-
 ας τῆς εὐαγγελιῆς
 ὥστε νὰ ἐπιότρε-
 ψῶν κ' ἄλλοι.
 Ὅλοι δὲ ὁμοῦ
 ἐν ποιμνίον ὑπὸ
 ἑνὸς ποιμῆνα
 ν' ἀκούωμεν ἐν τῇ σφρικτῇ
 δευτέρᾳ Παιρουβία τῆς τῶ: "Δεῦτε
 οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομη-
 βατε τὴν αἰώνιον Βαβυλείαν," (Ματθ. 25,
 34), τὴν ὁποῖαν εὐχόμεν εἰς ἀλλή-
 λους κ' πάντα. Ἀμὴν.

(δια χειρὸς Π. Α. Α. Α.
 Ἰ. Α. Α. Α.)
 - 2024 -